Чителня №1

Пролетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

ВОЛЬНАЯ ПРАЦА

Орган Беластоцкага абкома і гаркома КП(б)Б і аблвыканкома.

Год выдання другі.
№ 54 (123)
СЕРАДА
6
САКАВІКА
1940 г.

Цана 10 капеек

СЁННЯ Ў НУМАРЫ:

ЗА МАСАВАЕ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЕ СПАБОРНІЦТВА

Выбарчая кампанія ў Вярхоўныя Советы СССР і БССР выклікала сярод працоўных нашай області хвалю палітычнай і вытворчай актыўнасці. На сотнях мітынгаў і сходаў рабочыя заводаў і фабрык узялі на сябе соцыялістычныя абавязацельствы ўзняць прадукцыйнасць працы, усямерна мацаваць працоўную дысцыпліну, прыйсці да ўсенароднага свята—24 сакавіка—з датэрміновым выкананнем квартальнага плана. Гэтыя абавязацельствы знайшлі сваё выражэнне ў соцыялістычных дагаворах, заключаных паміж многімі тэкстыльнымі камбінатамі і фабрыкамі.

Каб выканаць заключаныя соцыялістычныя дагаворы, патрэбен самы дзейны, самы актыўны ўдзел кожнага рабочага, разгортванне яго творчай ініцыятывы, глыбокая, кроўная зацікаўленасць кожнага ў ажыццяўленні абавязацельстваў усяго калектыва.

„Соцыялізм не толькі не згашае спаборніцтва, а, насупроць, упершыню стварае магчымасці прымяніць яго сапраўды шырока, сапраўды ў масавым размеры, уцягнуць сапраўды большасць працоўных на арэну такой работы, дзе яны могуць праявіць сябе, разгарнуць свае здольнасці, выявіць таленты, якіх у народзе непачатая крыніца і якія капіталізм мяў, давіў, душыў тысячамі і мільёнамі" (Ленін—„Як арганізаваць спаборніцтва").

Творчую ініцыятыву кожнага рабочага мы можам будзіць тады, калі спаборніцтва камбінатаў і фабрык паміж сабой суправаджаецца групавым і індывідуальным спаборніцтвам унутры кожнага прадпрыемства.

Трэба канстатаваць, што гэта справа на радзе нашых прадпрыемстваў абстаіць зусім нездавальняюча. Возьмем 1-ы тэкстыльны камбінат. Там на 1300 рабочых спаборнічаюць усяго толькі 24 чалавекі. На 2-м камбінаце, дзе працуе звыш тысячы рабочых, у індывідуальным спаборніцтве ўдзельнічаюць усяго 45 чалавек. А гэта-ж нашы буйнейшыя тэкстыльныя прадпрыемствы. Яны заключылі дагавор аб соцыялістычным спаборніцтве са слаўным калектывам „Трехгорной Мануфактуры", які налічваў на 1 снежня 1939 г. 2285 стаханаўцаў і 561 ударніка.

Не лепш абстаіць справа на 5-м камбінаце, дзе ў індывідуальным спаборніцтве ўдзельнічае 50 рабочых.

Такое становішча з'яўляецца скажэннем сутнасці соцыялістычнага спаборніцтва, як масавага руху. Да такіх вынікаў мог прывесці толькі паверхоўны і канцылярскі падыход да важнейшай справы — павышэння творчай ініцыятывы кожнага рабочага. Самая галоўная прычына гэтага ў тым, што фабкомы нашых перадавых камбінатаў вельмі мала зрабілі для таго, каб спаборніцтва пранікла ў самую гушчу рабочай масы, каб давесці абавязацельствы ўсяго калектыва да цэхаў, брыгад і асобных рабочых.

Вялікую ролю ў арганізацыі масавага спаборніцтва павінны адыграць профоргі. Профоргі пастаянна і непасрэдна звязаны з сваімі таварышамі па рабоце, з рабочымі сваёй групы, і яны могуць і павінны быць арганізатарамі спаборніцтва. Яны павінны служыць прыкладам высокай прадукцыйнасці і ўзорнай дысцыпліны працы. Многае ў гэтым залежыць і ад работы майстраў. Але фабкомы і дырэктары большасці нашых фабрык мала яшчэ зрабілі для таго, каб профоргі і майстры сталі арганізатарамі соцыялістычнага спаборніцтва ў сваіх групах і цэхах.

А між-ж маем і прыклады нядрэннага разгортвання індывідуальнага спаборніцтва на нашых фабрыках. На 29 фабрыцы 10 профоргаў спаборнічаюць за лепшыя рэзультаты вытворчай работы. Індывідуальным спаборніцтвам ахоплена 132 рабочых, у тым ліку большасць ткачоў і 32 работніцы прадзільнага цэха. Ткачыударнікі выканалі план: Э. Кац — на 120 проц., Замахоўскі — на 117, Худзін і Ліпскі — на 115 проц.; двухстаночнік І. Беластоцкі выканаў план на 107,7 проц., Юдзлевіч — на 104,1, Беркман — на 101,2 проц. і т. д. Ударнікі і двухстаночнікі адначасова працуюць агітатарамі. Увесь ткацкі цэх выканаў лютаўскі план на 120 процантаў.

Профорг і інструктар цэха гладкіх станкоў на плюшавай фабрыцы № 31 тав. Каразімана цесна звязвае ўдзел рабочых у спаборніцтве з падрыхтоўкай да выбараў. У яе брыгадзе спаборнічаюць паміж сабой 13 чалавек.

Разгортванне масавага соцыялістычнага спаборніцтва немагчыма без дакладнага ўліку і кантролю. Між тым яшчэ многа такіх фабрык і цэхаў, дзе гэтага ўліку няма, дзе няма дошак пачоту, якія-б паказвалі вытворчыя рэзультаты лепшых рабочых. На 17 камбінаце дошкі пачоту хоць і вывешаны, але на іх пакуль нічога не запісана.

Пара пакончыць ужо з паверхоўным і шаблонным падыходам да пытанняў соцспаборніцтва. Партыйныя, профсаюзныя арганізацыі і гаспадарнікі павінны разгарнуць сапраўды масавую работу ў гэтым напрамку, узначаліць і арганізаваць палітычна вытворчы ўздым працоўных, выкліканы падрыхтоўкай да выбараў у Вярхоўныя Советы СССР і БССР.

—«о»—

Прэзідыуму Вярхоўнага Совета Бурат-Мангольскай АССР
Соўнаркому Бурат-Мангольскай АССР
Бурат-Мангольскаму абкому ВКП(б)

Совет Народных Камісараў Саюза ССР і Цэнтральны Камітэт Усесаюзнай Комуністычнай партыі (большэвікоў) вітаюць рабочых, калгаснікаў і інтэлігенцыю Бурат-Мангольскай Аўтаномнай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі з 20-годдзем вызвалення Бурат-Манголіі ад банд белагвардзейцаў і інтэрвентаў.

Бурат-мангольскі народ, у мінулым прыгнечаны і бязлітасна эксплаатуемы памешчыкамі, капіталістамі, купцамі, наёнамі, ламамі і шаманамі, асуджаны царызмам на голад і выміранне, за прайшоўшае дваццацігоддзе пад кіраўніцтвам большэвіцкай партыі стварыў свабодную соцыялістычную рэспубліку. З поўдзікай і адсталай царскай калоніі, краю вандроўнай гаспадаркі, Бурат-Манголія ператварылася за годы совецкай улады ў квітнеючую індустрыяльна-аграрную рэспубліку, неад'емную частку Совецкага Саюза.

Дзякуючы ленінска-сталінскай нацыянальнай палітыцы совецкай улады, пры бліжэйшай дапамозе ўсіх совецкіх рэспублік і ў першую чаргу РСФСР, Бурат-Манголія дабілася вялікіх поспехаў ва ўсіх галінах соцыялістычнага будаўніцтва.

Створаны і будуюцца ў Бурат-Манголіі новыя прамысловыя прадпрыемствы цяжкай і лёгкай прамысловасці. Сельская гаспадарка рэспублікі, дзякуючы перамозе калгаснага ладу, з адсталай, пераважна вандроўнай, ператварылася ў перадавую соцыялістычную гаспадарку.

Гэтыя поспехі забяспечылі быстры рост матэрыяльнага і культурнага дабрабыту працоўных, стварэнне кадраў нацыянальнай совецкай інтэлігенцыі.

Працоўныя Бурат-Манголіі дабіліся гэтых поспехаў пад кіраўніцтвам большэвіцкай партыі, разграміўшы ворагаў сваёй соцыялістычнай радзімы— буржуазна-нацыяналістычных і трацкісцка-бухарынскіх агентаў імперыялізма, прабаваўшых надзець на свабодны бурат-мангольскі народ ярмо капіталістычнага і нацыянальнага гнёту.

Соўнарком Саюза ССР і Цэнтральны Камітэт ВКП(б) выражаюць цвёрдую ўпэўненасць, што бурат-мангольскі народ у брацкім садружастве з усімі народамі Совецкага Саюза будзе і надалей нястомна мацаваць магутнасць Бурат-Мангольскай Аўтаномнай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі і ўсяго Совецкага Саюза.

Совет Народных Камісараў Саюза ССР.

Цэнтральны Камітэт ВКП (большэвікоў)

Новае дасягненне совецкіх вучоных

4 сакавіка прэзідыум Акадэміі навук СССР заслухаў даклад аб новым дасягненні інстытута геаграфіі. Два навуковых супрацоўнікі інстытута тт. Гелер і Кунін паспяхова завяршылі вопыты па апрасненню салёных вод у раёнах Кара-Богаза і цэнтральных Кара-Кумаў, шляхам іх замарожвання. Атрыманая вада поўнасцю прыгодная для піцця.

Народнагаспадарчае значэнне новай работы совецкіх вучоных велізарнае. У СССР каля 3,5 мільёна квадратных кіламетраў пустынных зямель з салёнымі водамі. Гэтыя глебы багаты пасьбішчамі, якія з-за атсутнасці прэснай вады не маглі быць выкарыстаны для жывёлагадоўлі. Зараз пустынныя раёны атрымаюць у дастатковай колькасці прэсную і пры гэтым танную ваду: кожнае вядро яе абыходзіцца не больш 5 капеек.

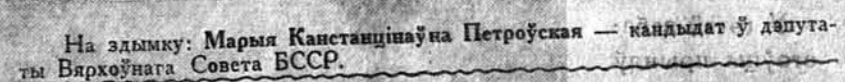

На здымку: Марыя Канстанцінаўна Петроўская — кандыдат ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР.

Сустрэча кандыдата ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР тав. Петроўскай з выбаршчыкамі 51 участка

У кінотэатры „Спартак" з вялікай актыўнасцю прайшоў сход выбаршчыкаў 51 выбарчага ўчастка Пролетарскай выбарчай акругі. На сходзе прысутнічала 840 чалавек.

З вялікім дакладам аб Сталінскай Канстытуцыі, праілюстраваным багацейшымі фактамі аб правах грамадзян Совецкага Саюза, і ў прыватнасці працоўных Заходняй Беларусі, выступіў тав. Владзіміраў.

Цёпла сустрэнутая бурнымі апладысментамі, перад выбаршчыкамі выступіла кандыдат у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР тав. Петроўская.

— Я дзякую вам за высокае давер'е, якое вы мне аказалі, — гаворыць тав. Петроўская. — Быць выбранай народам—гэта не толькі вялікая часць, але і вялікая адказнасць. Я клянуся вам, што прыкладу ўсе намаганні, каб апраўдаць ваша давер'е. Буду працаваць на карысць і славу вызваленага народа. Разам з вамі будзем мацаваць дружбу народаў СССР.

І калі тав. Петроўская праўзгалашае здравіцу ў часць Совецкага Саюза, комуністычнай партыі і вялікага Сталіна, увесь зал устае і пакрывае заключныя словы Петроўскай доўга незмаўкаючымі апладысментамі і крыкамі „ура".

На сходзе выступілі работніцы 1-га тэкстыльнага камбіната, якія многа год ведаюць тав. Петроўскую. Яны заклікалі выбаршчыкаў аддаць свае галасы 24 сакавіка за кандыдатаў у дэпутаты Верхоўнага Совета СССР—тав. Кавалёва і Турлейскага і кандыдата ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР тав. Петроўскую.

Сход выбаршчыкаў 51 участка паслаў прывітанне таварышу Сталіну. Пасля схода выбаршчыкі прагледзелі кінокарціну „Мінін і Пожарскі".

Н. Макрушэнкава

НАПЯРЭДАДНІ МІЖНАРОДНАГА ЖАНОЧАГА ДНЯ 8 САКАВІКА

У ГОСЦІ Ў МІНСК

Па запрашэнню працоўных жанчын г. Мінска заўтра ў сталіцу Беларускай рэспублікі выязджае дэлегацыя жанчын Беластоцкай області на святкаванне міжнароднага жаночага дня. У склад дэлегацыі ўваходзяць 30 чалавек. Сярод дэлегатак старшыня сельсовета Бельскага раёна Марыя Малашэўская, старшыня калгаса ім. Сталіна, кандыдат у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР Еўдакія Максімлюк, старэйшая тэкстыльшчыца, з 30-гадовым стажам, — Марыя Яновіч, член сельсовета — Ядвіга Калінoўская, актыўная сялянка-агітатар Ніна Смольская, былая батрачка з Ломжынскага раёна, зараз агітатар на выбарчым участку — Кеадора Сікора і інш.

Дэлегацыя жанчын-грамадчыц Беластоцкай області прабудзе ў Мінску некалькі дзён, пабывае на прадпрыемствах, у тэатрах сталіцы, пазнаёміцца з жыццём працоўных Мінска.

СТАХАНАЎСКАЯ ВАХТА ІМЕНІ 8-га САКАВІКА

Калінін. Вялікі вытворчы ўздым панує сярод жанчын на катлазаводзе «Чырвоны май», Вышневалоцкага раёна. Лепшыя работніцы завода тт. Міхеева, Кускова, Грачова сталі на стаханаўскую вахту імені 8-га сакавіка. Усе яны перавыконваюць нормы ў тры разы.

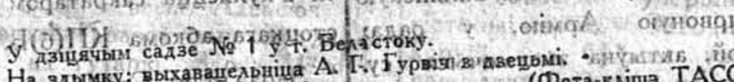

У дзіцячым садзе № 1 у г. Беластоку.
На здымку: выхавацельніца А. Г. Гурвіч з дзецьмі.
(Фота-кліша ТАСС).

БАЯВЫЯ ПАДРУГІ ПАГРАНІЧНІКАЎ

Сярэдне-Азіяцкая ваенная акруга. Да Міжнароднага жаночага дня 15 баявых падруг — жонак камандзіраў Н-скай пагранічнай часці — атрымліваюць кваліфікацыю ваенных медыцынскіх сясцёр. Многія вывучаюць правілы аказання першай дапамогі раненым, тапографію, службу сувязі і т. д.

Група жонак камандзіраў зробіць 50-кіламетравы высокагорны лыжны пераход. У гэты-ж дзень адбудуцца акруговыя жаночыя фізкультурныя спаборніцтвы.

СУСТРАКАЮЦЬ СВЯТА БЕЗ ПАРАНДЖЫ

Сталінабад. У радзе раёнаў адбыліся сходы жанчын, на якіх яны горача выступалі супроць феадальных перажыткаў і падтрымалі прапанову Мастуры Авезавай аб выданні ўрадавага закона, які забараняе насіць паранджу. У арцелі ім. Варашылава, Кокташскага раёна, ненавісную сетку скінулі ўсе калгасніцы. Яны звярнуліся з пісьмом да ўсіх жанчын рэспублікі, у якім заклікаюць паследваць іх прыкладу — сустрэць жаночае свята з адкрытым тварам

ЖАНЧЫНЫ АВАЛОДВАЮЦЬ СКЛАДАНЫМІ ПРАФЕСІЯМІ

Колпіна (Ленінградская область). Жанчыны Іжорскага завода авалодваюць складанымі спецыяльнасцямі: становяцца да мартэнаў, пракатных станаў, кавальскіх малатоў. Комсамолка тав. Орлова з'явілася ініцыятарам многастаночнага обслугоўвання ў цэху № 3. Працуючы на двух такарных станках, яна кожны дзень перавыконвае нормы ў 2—3 разы.

Вялікім аўтарытэтам карыстаецца інжынер-тэхнолаг тав. Анціпава. З'яўляючыся сакратаром партбюро цэха, яна мабілізуе калектыў свайго цэха на барацьбу за выплаўку высокаякаснай сталі.

ВЫТВОРЧЫЯ ПЕРАМОГІ

Горкі. Работніцы аўтазавода ім. Молатава сустракаюць Міжнародны жаночы дзень вялікімі вытворчымі поспехамі.

На заводзе працуе больш 15 тысяч жанчын, сярод якіх 899 многастаночніц. Многія з іх дабіліся высокай прадукцыйнасці працы. Жанчыны аўтазавода паспяхова авалодваюць складанымі прафесіямі.

Жаночыя брыгады паказваюць узоры стаханаўскай прадукцыйнасці працы. 14 жаночых брыгад, якія працуюць у зборачным цэху на адпраўцы аўтамабіляў, выконваюць месячныя нормы на 114 — 135 процантаў.

Шырока разгарнуўся рух жанчын за асваенне тэхнікі кавальскай справы.

АПЕРЗВОДКА ШТАБА ЛЕНІНГРАДСКАЙ ВАЕННАЙ АКРУГІ

На працягу 4 сакавіка на Карэльскім перашыйку ў раёне Выбаргскага заліва нашы часці занялі востраў Цураан-саары з горадам і крэпасцю Транзунд (Цураан) і востраў Тэйкорын-саары, Тэйкорын-саары ў Выбаргскім заліве, а таксама мястэчкі Хеплахці, Вілайокі і Мухулахці на заходнім беразе Выбаргскага заліва. У крэпасці Транзунд узята 3 батарэі морскіх дальнабойных гармат і вялікая колькасць кулямётаў, вінтовак, снарадаў, патронаў.

На астатніх участках фронта нічога істотнага не адбылося.

Наша авіяцыя вяла баявыя дзеянні па войсках і ваенных аб'ектах праціўніка. Авіяцыя праціўніка не паяўлялася ў паветры.

24 САКАВІКА — ВЫБАРЫ Ў ВЯРХОЎНЫЯ СОВЕТЫ СССР і БССР

ВЫБАРШЧЫКІ 329 ВЫБАРЧАЙ АКРУГІ ПА ВЫБАРАХ У ВЯРХОЎНЫ СОВЕТ БССР, УСЕ, ЯК АДЗІН, АДДАВАЙЦЕ СВАЕ ГАЛАСЫ ЗА ВЕРНАГА СЫНА БОЛЬШЭВІЦКАЙ ПАРТЫІ, ГАЎРЫІЛА ІВАНАВІЧА СЯМЕНАВА!

ВЫБАРШЧЫКІ 601 ВЫБАРЧАЙ АКРУГІ ПА ВЫБАРАХ У ВЯРХОЎНЫ СОВЕТ СССР, УСЕ, ЯК АДЗІН, АДДАВАЙЦЕ СВАЕ ГАЛАСЫ ЗА КАНДЫДАТА БЛОКА КОМУНІСТАЎ І БЕСПАРТЫЙНЫХ, ПАЎЛА АНТОНАВІЧА СЕЎКА!

Гаўрыіл Іванавіч Сямёнаў

(БІЯГРАФІЧНЫ НАРЫС)

У 1914 годзе рабочыя шліфавальнага цэха дзядзькаўскага хрустальнага завода аб'явілі забастоўку. Яўна выразіўшы сваё нездаволенне існуючымі парадкамі, бастуючыя два месяцы дабіваліся ад заводскай адміністрацыі павышэння заработнай платы, паляпшэння бытавых умоў і неадкладнай замены начальніка цэха, які перад вачыма робочых стаяў, як ненавісны ізверг і кат.

У гэтай забастоўцы прыняў удзел і 14-гадовы юнак, прыёмшчык шкла Гаўрыіл Сямёнаў. Не гледзячы на нястачу і голад у сям'і, ён разам з старэйшым братам не выходзіў на работу, далучыўшы свой голас да пратэсту свядомых рабочых.

Але забастоўка шліфавальшчыкаў не змяніла становішча. Абяцанні гаспадароў аб паляпшэнні умоў працы асталіся на паперы; на пасаду начальніка цэха замест былога ізверга быў пастаўлен новы гад. Затое забастоўка многім рабочым, асабліва маладым, адкрыла вочы. Іменна ў дні гэтай забастоўкі многае пазнаў Гаўрыіл Сямёнаў. У юнака ўзнікла імкненне да вучобы. Ён зразумеў, што без ведаў, без навукі знайсці праўду немагчыма. Гаўрыіл стаў цвярдзіць бацьку:

— Вярні мяне ў школу, устрой у гімназію. Тры-ж класы царкоўна-прыходскай школы далёка не завязуць.

Бацька Гаўрыіла, бедны шавец Іван Сямёнаў, і слухаць не хацеў.

— Кінь глупства малоць, — адказваў ён сыну, — не з нашым розумам за такую навуку брацца. Якімі радзіліся, такімі і памром. Бяры вось лепш у рукі малаток, падбівай чаравікі, латай боты...

Да размоў аб вучобе Гаўрыіл вяртаўся яшчэ не адзін раз. Але заўсёды — дарэмна. Інакш і не магло быць. Цёмны, забіты саматужнік не ў сілах быў пракарміць сямёра дзяцей і самога сябе з жонкай. Усім трэба было працаваць, у тым ліку і падросткам. Гаўрыіл працаваў на заводзе, за 12 гадзін у дзень атрымліваў 25 капеек. А вечарамі, сагнуўшыся над чужым абуткам, доўга праседжваў за шавецкім сталом.

Жыццё горшала з кожным годам. Голад, нясцерпная галеча адабралі сілы, штурхнулі бацьку на алкаголь. Гаўрыіл, яго сёстры, браты і маці апынуліся ў бядотным становішчы. Сямі рублёў, якія зарабляў Гаўрыіл з братам за месяц, пасля аплаты за кватэру не хапала і на два тыдні. Маці без адпачынку працавала ў багатых.

У 1916 годзе малады рабочы Гаўрыіл Сямёнаў мяняе работу, пераходзіць на цэментны завод, дзе спадзяваўся зарабіць больш. Стаў качагарам, стаў зарабляць да рубля ў дзень, але жыццё ніколькі не палепшылася: узраслі падаткі, павялічылася кватэрная плата і т. д.

Беднякі ніяк не маглі выбіцца з гора і бяды. Хутка цэментны завод закрыўся, зноў прышлося Гаўрылу звярнуцца да маці і ўзяцца за шавецкае рамясло.

Бязрадасна, беспрасветна працяклі дзіцячыя і юнацкія годы. Застывала і не ажыццяўлялася ў тыя часы мара аб вучобе, аб навуцы ў кожнага маладога рабочага, батрака і бедняка.

Веру ў будучыню прынесла Гаўрылу, як і ўсяму народу, вялікая Кастрычніцкая соцыялістычная рэвалюцыя.

У маі 1919 года ён быў прызван у Рабоча-Сялянскую Чырвоную Армію, у радах якой, актыўна змагаючыся супроць ворагаў совецкага народа, ён прыкметна расце і выхоўваецца. У арміі ён служыў да 1922 года. Уступіў у комсамол, а праз год у комуністычную партыю.

Па сканчэнні службы у РСЧА Сямёнаў вяртаецца ў роднае Дзядзькава. Працуе ў транспартнай ЧК, потым на тым-жа, але ўжо совецкім, хрустальным заводзе. Тут ужо ён бярэцца за вучобу пэўна і з надзеяй. За два годы скончыў саўпартшколу.

Колькі радасці, сіл і энергіі! Сын беднага шаўца атрымлівае сярэднюю асвету і вядзе палітычна-асветную і партыйную работу ў родным горадзе. Але ў Совецкім Саюзе людзі ніколі не затрымліваюцца на дасягнутых поспехах. Тав. Сямёнаў пайшоў далей у авалоданні большэвіцкай навукай. У 1928 годзе ён едзе ў Ленінград і вучыцца там тры годы ў комуністычным інстытуце ім. Крупскай, які паспяхова канчае.

У годы вучобы ў інстытуце Гаўрыіл Іванавіч не толькі атрымаў вышэйшую асвету, але акрэп і загартаваўся як большэвік-партыец.

Працуючы парторгам у інстытуце, старшынёй лектарскага бюро ды на іншых пастах, тав. Сямёнаў вёў актыўную барацьбу з трацкістамі і ўсякай антысовецкай нечысцю.

Пачынаецца зусім новая, больш цікавая і адказная работа. Па накіраванню ЦК партыі тав. Сямёнаў працуе ў Беларускай ССР, займае рад адказных пасад: загадчыка пазашкольнай часткай комвуза ім. Леніна ў Мінску, дырэктара Мінскага вячэрняга комвуза, загадчыка культпропам Дубровенскага РК КП(б)Б і т. д. У пачатку 1937 г., пасля сканчэння ў Маскве школы прапагандыстаў, зноў вяртаецца ў Беларусь і працуе ў ЦК КП(б)Б: першы год інструктарам аддзела прапаганды і агітацыі, затым намеснікам загадчыка аддзелам.

Тав. Сямёнава ўжо ведаюць і вызваленыя народы Заходняй Беларусі. Ведаюць яго па прыкладнай рабоце ў гор. Ліда, дзе ён быў старшынёй Часовага Упраўлення, па рабоце ў Народным Сабранні Заходняй Беларусі. Са снежня 1939 года ён з'яўляецца сакратаром Беластоцкага абкома КП(б)Б.

Зараз тав. Сямёнаў вылучан працоўнымі гор. Кольна і зарэгістрыраван па Кольнаўскай выбарчай акрузе № 329 кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР. Выбаршчыкі Кольнаўшчыны аднадушна аддадуць свае галасы за Гаўрыіла Іванавіча Сямёнава — стойкага комуніста, вернага сына вялікай соцыялістычнай радзімы.

В. Дзям'янаў.

Павел Антонавіч Сеўко

(БІЯГРАФІЧНЫ НАРЫС)

...Поезд ішоў у Маскву. Меладычна пастуквалі пад вагонамі калёсы. За акном мільгалі паўстанкі, старажавыя будкі, тэлеграфныя слупы. Поезд імчаўся міма гарадоў, міма шырокіх калгасных палёў, грымеў на мастах. Павел Антонавіч стаяў ля акна і ўглядаўся ў неабсяжныя прасторы вялікай магутнай краіны. Ён быў яшчэ поўны ўражаннямі аб урачыстых днях Народнага Сабрання Заходняй Беларусі, аб ад'ездзе з Беластока, цёплай сустрэчы ў сталіцы ордэнаноснай Беларусі — Мінску. Сын селяніна-бедняка з вёскі Андрэеўцы ехаў у Маскву, у Крэмль у саставе Паўнамоцнай Камісіі Народнага Сабрання Заходняй Беларусі, ехаў на Сесію Вярхоўнага Совета СССР, каб перадаць просьбу свайго народа аб прыёме ў совецкую сям'ю.

Народ уручыў Паўлу Антонавічу Сеўко мандат дэпутата Народнага Сабрання. Выражаючы волю і жаданні мільёнаў тружанікаў, вызваленых назаўсёды ад панскага гнёту, Павел Антонавіч галасаваў за ўстанаўленне совецкай улады ў Заходняй Беларусі, за новае жыццё пад рубінавымі зоркамі Крэмля. Разам з другімі пасланцамі Народнага Сабрання ён быў у Маскве на гістарычным пасяджэнні Вярхоўнага Совета СССР, з'еднаўшага народы Заходняй Украіны і Заходняй Беларусі з вялікай айчызнай — Совецкім Саюзам. З хваляваннем ён углядаўся ў твар натхніцеля вызвалення Заходняй Беларусі, мудрага правадыра працоўных усяго свету — любімага Сталіна, і адчуванне велізарнага, ні з чым не параўнальнага шчасця перапаўняла яго сэрца...

— Самы шчаслівы і радасны дзень, — гаворыць тав. Сеўко, — гэта дзень сустрэчы з таварышам Сталіным. Гэты дзень астанецца ў маёй памяці на ўсё жыццё. Я сядзеў зусім блізка ля таварыша Сталіна і мне хацелася глядзець і глядзець на яго.

— о —

Цяжкі і бязрадасны шлях жыцця прайшоў Павел Антонавіч Сеўко. Яго біяграфія — расказ аб жабрацкай долі бедняка-селяніна Заходняй Беларусі пры панаванні капіталістаў і памешчыкаў. Дзве дзесяціны зямлі на сям'ю ў 7 душ, старэнькая хатка — вось і ўсё багацце яго бацькі.

Нарадзіўся Павел Сеўко ў 1907 годзе ў беднай вёсцы Андрэеўцы, дзе з 45 гаспадарак толькі тры мелі ад 15 да 27 гектараў зямлі, астатнія-ж мелі столькі зямлі, колькі хапала на тое, каб быць панскім парабкам. І Антон Сеўко — бацька Паўла, каб пракарміць сваю сям'ю, ішоў працаваць да памешчыка Бжэзоўскага, да лесапрамыслоўцаў.

1915 год. Імперыялістычная вайна гнала людзей углыб Расіі. Сяляне кідалі зямлю, хаты, уцякалі ад жахаў вайны. Антон Сеўко таксама пакінуў зямлю і старэнькую хату і паехаў у бежанцы. Вайна загнала ў Арэнбургскую губерню. Паўлу было тады толькі 8 год. Тут ён скончыў народную школу. Пасля сканчэння школы Паўла і двух меншых яго братоў устроілі ў дзіцячы дом. Дзіцячы дом для Паўла з'явіўся вялікай школай. Веды, якія ён атрымаў у дзіцячым доме, дапамаглі яму глыбей пазнаць жыццё, пазнаць, хто яго вораг і хто прыяцель.

Пасля вайны сям'я вярнулася зноў у сваю вёску Андрэеўцы. Павел пайшоў у пастухі. 4 годы ён пасвіў памешчыцкую і кулацкую жывёлу за кавалак хлеба і дзіравую вопратку. Кармілі аб'едкамі. Кулак Філанюк часта гаварыў: «Наш пастух больш з'ядае, чым робіць». І ён прымушаў Паўла працаваць на полі: жаць жыта, капаць бульбу. А жонка кулака пасылала Паўла ў «заработкі» да памешчыка. Павел не вытрымаў здзекаў. У 1925 годзе ён пайшоў зарабляць сродкі на існаванне самастойна. Працаваў усюды: на лесараспрацоўках, на чыгунцы.

У 1939 годзе, калі пачалася польска-германская вайна, Паўла Сеўко забралі ў польскую армію. У казарму дайшлі чуткі, што Чырвоная Армія перайшла граніцу, каб узяць пад абарону сваіх аднакроўных братоў. Сяляне ў салдацкіх шынелях пачалі раіцца, што ім рабіць. Павел Сеўко параіў пакінуць казарму і пайсці насустрач Чырвонай Арміі. Вырашана — зроблена. Ноччу т. Сеўко ўцёк з казармы. Па дарозе ён ужо сустракаў чырвоных байцоў, якія неслі беларускаму народу свабоду і шчасце.

Павел Сеўко зноў у роднай вёсцы. Ён арганізоўвае атрад рабоча-сялянскай гвардыі з 35 чалавек, дапамагае Чырвонай Арміі вылаўліваць прытаіўшыхся белапольскіх бандытаў, наводзіць рэволюцыйны парадак у вёсках Мсцібаўскай воласці.

Народ выбірае т. Сеўко старшынёй валаснога сялянскага камітэта. Сваю работу ў валасным камітэце тав. Сеўко пачаў з раздзелу памешчыцкай зямлі, зямлі, на якой многа праліў поту сам Сеўко. Зямля перадана ў рукі яе сапраўдных гаспадароў-батракоў, беззямельных і малазямельных сялян. Тав. Сеўко асаблівую ўвагу звярачвае на разгортванне культурна-масавай работы ў вёсках воласці. У кожнай вёсцы адкрыты чырвоныя куткі, а ў чатырох вёсках адкрыты хаты-чытальні. Цяпер чырвоныя куткі і чытальні сталі цэнтрамі ўсёй масавай работы. Каб усё гэта арганізаваць, Паўлу Антонавічу прыйшлося папрацаваць нямала.

Зараз тав. Сеўко вылучан і працуе старшынёй Мсцібаўскага сельсовета. Ён скончыў месячныя курсы совецкага актыва. Да яго ў сельсовет прыходзяць сяляне за дапамогай, за парадамі, просяць расказаць аб жыцці рабочых і калгаснікаў у Совецкім Саюзе. Аб усім, што тав. Сеўко бачыў будучы ў Маскве, Мінску, а таксама ў калгасе імені Дзяржынскага, Мінскай вобласці, ён расказвае сялянам. Слухаючы праўдзівы расказ т. Сеўко аб красачным, шчаслівым жыцці калгаснікаў, сяляне заяўляюць, што яны хочуць жыць так, як жывуць іх браты. Яны выказваюць сваё жаданне аб арганізацыі калгаса. 60 сялян мястэчка Мсцібава падалі заявы аб уступленні ў калгас. Ва ўсёй сваёй рабоце, як старшыня сельсовета, тав. Сеўко абапіраецца на перадавы актыў вёскі.

З усёй адданасцю зараз працуе Павел Антонавіч над тым, каб узорна падрыхтавацца да першай совецкай вясны. У былых маёнтках поўнасцю ўжо закончана малацьба. Арганізаваны зернаачышчальныя пункты, распачата ачыстка насення.

Павел Антонавіч Сеўко адданы да канца сваёй радзіме. Ён змагаецца за лепшае жыццё працоўных. Вось чаму на прадвыбарчым сходзе сялян Мсцібаўскай воласці, прысвечаным вылучэнню кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР, першай была названа кандыдатура Паўла Антонавіча Сеўко. Прапанова была аднадушна падтрымана радам іншых сходаў рабочых, сялян і акруговай прадвыбарчай нарадай. Выбаршчыкі Ваўкавыскай выбарчай акругі № 601, па якой ён зарэгістраван кандыдатам, могуць быць упэўнены, што тав. Сеўко апраўдае іх давер'е. Ён верна будзе служыць свайму народу, справе партыі Леніна—Сталіна.

У сваёй заяве ў акруговую выбарчую камісію тав. Сеўко пісаў: «Ваша вялікае давер'е, якое вы мне аказалі, я з чэсцю апраўдаю».

Г. Майскі.

МЫ ЎПЕРШЫНЮ БУДЗЕМ ГАЛАСАВАЦЬ

24 сакавіка будзе асабліва радасным і шчаслівым днём у нашым жыцці. Упершыню роўнапраўнымі грамадзянамі вялікай краіны соцыялізма мы прыдзем да выбарчых урнаў, каб выканаць свой грамадзянскі доўг, ажыццявіць даныя нам Сталінскай Канстытуцыяй вялікія правы.

Многім з нас толькі нядаўна споўнілася 18 год, і толькі дзякуючы совецкай уладзе мы будзем прымаць удзел у выбарах дэпутатаў у вярхоўныя органы ўлады. Раней аб гэтым мы не маглі нават і думаць, бо ў панскай Польшчы галасаваць маглі толькі людзі 24-гадовага ўзросту. Польскія паны, як агню, баяліся працоўнай моладзі, не дапушчалі яе на выбары.

Мы зараз бясплатна навучаемся ў совецкай школе. Праз 6 год зможам, дзякуючы сталінскаму праву на асвету, стаць інжынерамі, настаўнікамі, урачамі, лётчыкамі, камандзірамі Чырвонай Арміі, авалодаць любой спецыяльнасцю. У панскай-жа Польшчы мы былі-б асуджаны на бязрадаснае жыццё. Беспрасветная будучыня чакала нас.

Польскія правіцелі звярталі ўвагу на моладзь, імкнучыся накіраваць яе на ложны шлях. Яны нацкоўвалі адну нацыянальнасць на другую, стваралі спецыяльныя рэакцыйныя арганізацыі, якія заманьвалі моладзь мундзірам і пустым блескам. У час выбараў члены гэтых арганізацый, у якіх галоўным чынам былі панскія сынкі, садзейнічалі выбранню ненавісных народу людзей, прымушалі галасаваць за катаў рабочага класа.

Мы ўсе, як адзін, пойдзем да выбарчых урнаў, каб першы раз у жыцці аддаць свой голас за людзей, якія будуць сапраўды выконваць нашу волю, ажыццяўляць нашы надзеі. Мы аддадзім свае галасы за кандыдатаў сталінскага блока комуністаў і беспартыйных.

Вучні 10 класа 3-яй школы А. Бабіч, Я. Каміцкі, Е. Тэпер, Я. Добжыцкі, М. Макаў, Р. Ліхтэнбаум, А. Кац, Е. Рынг, Славін.

ПРАЦОЎНЫЯ МАСЫ БЕЛЬСКАГА РАЁНА АДЗНАЧАЮЦЬ ПАДРЫХТОЎКУ ДА ВЫБАРАЎ ВЯЛІКІМ ПАЛІТЫЧНЫМ І ВЫТВОРЧЫМ УЗДЫМАМ

НЯБАЧАНЫ УЗДЫМ СЯЛЯНСКІХ МАС

Працоўныя Бельскага раёна, як увесь вызвалены народ заходніх абласцей Беларусі, з радасцю рыхтуюцца да вялікага свята—дня выбараў. На шматлікіх перадвыбарчых сходах рабочыя і сяляне аднадушна вылучылі сваім першым кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР вялікага Сталіна. Гэта гаворыць аб бязмежнай любві і адданасці працоўных да нашай вялікай партыі, савецкага ўрада і правадыра народаў таварыша Сталіна.

Сяляне раёна ў чэсць выбараў арганізоўваюць чырвоныя абозы. За люты яны прадалі дзяржаве больш 650 тон хлеба. Актыўнасць сялян праяўляецца ва ўсіх галінах палітычнага і гаспадарчага жыцця. Сяляне вёскі Храбалы, рыхтуючыся да выбараў, поўнасцю выканалі план лесазагатовак і лесавывазак. Сяляне вёскі Відава—Шараль Васіль, Залеўскі і Ярашчук прышлі 28 лютага ў Бельскі райком партыі, дзе выказалі жаданне сваіх аднавяскоўцаў—дадаткова прадаць хлеба дзяржаве. Назаўтра сяляне гэтай вёскі прывезлі на элеватар 207 цэнтнераў зярна.

Расце прадукцыйнасць працы на прадпрыемствах раёна. Рабочы калектыў кафельнага завода ў мястэчку Орля абавязаўся да дня выбараў выканаць квартальны план выпуску кафлі на 200 проц. Гэта абавязацельства рабочыя з чэсцю выконваюць. На 25 лютага яны перавыканалі месячны вытворчы план на 167 проц. На заводзе шырока разгарнулася соцспаборніцтва паміж цэхамі і аддзяленнямі. Рабочы Стальмачук, спаборнічаючы з Рынгайлам, штодзённа выконвае заданні на 180 процантаў.

Варожыя элементы асабліва цяпер стараюцца шкодзіць нам. У вёсцы Спічкі нашага раёна, пасля таго, як агульны сход сялян вылучыў кандыдата блока комуністаў і беспартыйных, ворагі сабралі свой сход, дзе «вылучылі» свайго кандыдата нейкага Ваўруша. Большасць сялян вёскі адмовілася ўдзельнічаць у гэтым сходзе і заявілі аб усім у райком партыі. Потым сяляне сабралі сход, дзе адвялі варожую кандыдатуру, і ў знак адданасці савецкай уладзе арганізавалі чырвоны абоз у 25 тон хлеба.

Было яшчэ некалькі падобных варожых вылазак, якія атрымалі знішчальны адпор.

Райком партыі зараз узмацніў агітмасавую работу сярод насельніцтва. Ва ўсіх 32 выбарчых участках раёна працуюць агіткалектывы, якія ўзначальваюцца комуністамі і комсамольцамі. Рад агіткалектываў паказвае выдатныя ўзоры работы.

У лютым у раёне праведзена 500 сходаў выбаршчыкаў. 26 лютага адбылася раённая нарада агітатараў, у рабоце якой прынялі ўдзел 546 чалавек. Райкомам партыі арганізоўваюцца семінары і лекцыі для прапагандыстаў і агітатараў.

Усяго па раёну ахоплена гурткамі па вывучэнню Сталінскай Канстытуцыі і выбарчага закона 9500 выбаршчыкаў. Нармальна працуе 380 гурткоў.

Актыўна праходзяць заняткі з выбаршчыкамі ў вёсцы Райск, дзе агіткалектывам кіруе тав. Куракоў. Тут насельніцтва падзелена на 15-дворкі. У вёсцы Гацькі, якая ўваходзіць у Райскі выбарчы ўчастак, добра працуюць агітатары Аляксандр Кучко, настаўніца Марыя Міхалевіч і іншыя. Яны, акрамя таго, што кіруюць гурткамі, ходзяць у хаты да выбаршчыкаў, дзе расказваюць біяграфіі кандыдатаў, парадак галасавання. І эты агіткалектыў дапамог сельсовету заняць адно з першых месц па выкананню гаспадарчых планаў.

На многалюдных сходах і мітынгах, прысвечаных выбарчай кампаніі, працоўныя раёна ў сваіх выступленнях усе як адзін заяўляюць, што ў дзень выбараў 24 сакавіка яны з радасцю прыдуць на выбарчыя ўчасткі і аднадушна аддадуць свае галасы за кандыдатаў сталінскага блока комуністаў і беспартыйных, за сапраўдных прадстаўнікоў вызваленага народа.

М. Ястрэмскі,
сакратар Бельскага РК КП(б)Б

УЗРОДЖАНЫ ЗАВОД

1-га сакавіка рабочыя Орлянскага кафельнага завода сустрэліся са сваім кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР Марыяй Іванаўнай Дз'ячук і кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР тав. Маўчанскім. Доўга чакалі кафельшчыкі гэтага радаснага дня. Толькі савецкая ўлада дала ім магчымасць вылучаць сваіх прадстаўнікоў у вярхоўныя органы ўлады, бачыць іх і гаварыць з імі аб хвалюючых пытаннях.

Закончыўшы работу, усе рабочыя сабраліся ў заводскі клуб. Праслухаўшы простыя, але хвалюючыя прамовы сваіх кандыдатаў, кафельшчыкі расказалі ім аб сваіх поспехах, аб тым, з чым падыходзяць да дня выбараў.

Удвое ўзрасла прадукцыйнасць працы пры савецкай уладзе на старым кафельным заводзе. Былым гаспадарам нават і не снілася, каб іх рабочыя маглі выпрацоўваць у зімовых умовах за тыдзень не 450, а 900—1000 штук кафлей. А зараз гэта штодзённая норма многіх рабочых. Рабочыя Іван Стальмашук, Меер Тафелоўскі, Рыгайла і многія іншыя выпрацоўваюць па 950—1050 штук кафлей, замест 550 штук па норме. У цэлым па заводу за студзень план выканан на 152 проц., а за люты на 177 проц. Калі ў лютым мінулага года завод выпрацоўваў 2.070 штук кафлей, то за люты гэтага года выпрацавана 4.089 штук.

У пагоні за прыбыткам капіталіст не лічыўся з умовамі работы. Дзве сям'і рабочых Ткачынскага і Маркоўскага жылі пад дахам завода. Толькі савецкае кіраўніцтва завода прадаставіла гэтым сем'ям добра абсталяваныя кватэры ў доме былога гаспадара завода.

Непараўнальна з мінулым палепшыліся і матэрыяльныя ўмовы рабочых. Заработная плата сярэдняга рабочага зараз складае 498 рублёў у месяц, супроць 114 рублёў у мінулым.

Прадстаячыя выбары ў Вярхоўныя Советы СССР і БССР рабочыя аднадушна рашылі азнаменаваць выкананнем сакавіцкай праграмы на 200 проц. 7 чалавек агітатараў—пальшчык Савіцкі, кафляр Тафелоўскі, кладаўшчык Гонта і іншыя штодзённа вядуць масава-растлумачальную работу ў цэхах. У час абедзеных перапынкаў агітатары праводзяць калектыўныя чыткі газет, гутаркі, растлумачваюць Палажэнне аб выбарах. Тры разы ў тыдзень займаюцца гурткі па вывучэнню Сталінскай Канстытуцыі. Разам з гэтым пры заводскім клубе адкрыта школа для дарослых па ліквідацыі непісьменнасці, у якой займаецца 73 чалавекі.

З кожным днём паляпшаюцца бытавыя ўмовы рабочых. Пры заводзе пабудавана лазня на 75 чалавек. Да гэтага часу лазні не было не толькі пры заводзе, але нават і ў мястэчку Орля, у якім звыш 800 дамоў. У доме былога заводчыка абсталяван клуб на 150 месц, адкрыта бібліятэка. Да дня выбараў дырэкцыя завода намячае адкрыць сталовую для рабочых.

Завод мяняе сваё аблічча і ператвараецца ў перадавое соцыялістычнае прадпрыемства.

Л. Федасенка.

Чакаем выбараў як вялікага свята

З вялікай радасцю рыхтуюцца да ўсенароднага свята—дня выбараў—сяляне вёскі Зубава. 9 агітатараў праводзяць работу па растлумачэнню Сталінскай Канстытуцыі і выбарчага закона. Вечарам нашы сяляне збіраюцца ў школе ці ў памяшканні сялянскага камітэта і ўважліва слухаюць агітатара, гутараць аб прадстаячых выбарах, успамінаюць камедыю «выбараў» у былой панскай Польшчы.

Ды што гэта былі за выбары?

Памятаю, як напярэдадні выбараў да нас у вёску Зубава з Бельска прыехаў войт Даберскі і абвясціў, што хутка будуць праходзіць выбары ў сейм. Буржуазныя партыі вылучылі сваіх кандыдатаў — такіх, як Альфонс — бельскі бурмістр, які меў 2000 га зямлі, як памешчык Місткоўскі і іншыя. Усе яны іменавалі сябе сялянамі.

Зараз вызвалены народ упершыню атрымаў магчымасць пасылаць у вышэйшыя органы дзяржаўнай улады сваіх народных прадстаўнікоў. Вось чаму дня выбараў мы чакаем, як вялікага свята.

В. Кірылюк.
в. Зубава, Кнараўскага сельсовета, Бельскага раёна.

На здымку: тав. Феля Бранеўская, работніца - вылучэнка, падмайстар чатальнага цэха на Беластоцкай плюшавай фабрыцы № 31. (Фота Сапір).

Як Беластоцкі райком партыі кіруе выбарчай кампаніяй

У пакоі сакратара Беластоцкага райкома партыі тав. Анціпенка надта шумна і накурана. Размаўляюць паміж сабой усе прысутныя і часам нячут на выступаючага. Тав. Анціпенка звяртаецца да прысутных:

— Таварышы! Вы сабраліся сюды на раённую нараду старшынь участковых камісій, і я прашу аднесціся да нашага пасяджэння больш сур'ёзна...

Але прысутныя сціхлі толькі на хвіліну, а потым зноў падняўся шум. Многія з старшынь участковых камісій сапраўды несур'ёзна аднесліся ні да нарады, ні да работы на сваіх выбарчых участках.

Возьмем выступленне старшыні ўчастковай камісіі ў вёсцы Чорная Весь тав. Слабадскога. Яго выбарчы ўчастак да гэтага часу не ўпрыгожан. Тут не ўдасужыліся нават павесіць простую фанерную дошку, якая паказвала-б месцазнаходжанне выбарчага ўчастка.

Вывешаны спіскі выбаршчыкаў, але каля іх няма дзяжурства членаў участковай камісіі, і выбаршчыкі не маюць магчымасці праверыць сябе ў спісках і ўнесці папраўкі.

І вось замест таго, каб растлумачыць на нарадзе прычыны сваёй бяздзейнасці, Слабодскі агульнымі фразамі аб нечым незразумела гаварыў, скардзіўся на тое, што няма сродкаў на афармленне, у той час, калі адпушчаныя для гэтай мэты грошы да гэтага часу не забраў у райвыканкоме.

У гэтым жа духу выступілі і іншыя.

Нарада насцярожылася і заціхла, калі выступіў загадчык аддзелам агітацыі і прапаганды райкома партыі тав. Рак. Тлумачыцца гэта тым, што тав. Рак рэзка крытыкаваў зусім слабую работу ўчастковых камісій і асабліва камісій, уваходзячых у састаў Васількоўскай выбарчай акругі. Там выбарчай работай ніхто не кіруе. Многа ўчасткаў да гэтага часу не ўпрыгожана. Няправільна разбілі выбарчыя ўчасткі. У выбарчы ўчастак пасёлка Букштыль увайшло толькі 200 выбаршчыкаў, а побач у выбарчым участку Чорная Весь Фабрычная 1,300 выбаршчыкаў. Давераныя бяздзейнічаюць. Старшыні ўчастковых выбарчых камісій не ведаюць давераных...

— Няправільна! — перарваў сакратар райкома партыі Анціпенка выступленне тав. Рака. — Вы нічога не ведаеце. Вы ахайваеце таварышоў.

Анціпенка ўзяў пад абарону ўсіх, хто яшчэ да гэтага часу раскачваецца і не пачаў работу на выбарчым участку, і абрушыўся на тав. Рака.

У далейшым усе выступленні зводзіліся к таму, што — як гэта, моў, тав. Рак асмеліўся крытыкаваць старшынь, не ўлічваючы цяжкасцей! Атрымалася, што толькі для гэтага склікалася нарада, а асноўнага пытання — чаму на выбарчых участках Беластоцкага раёна слаба праходзіць агітацыйная работа, чаму давераныя да гэтага часу бяздзейнічаюць, чаму не ўпрыгожаны многія выбарчыя ўчасткі — так і не вырашылі.

Так у Беластоцкім райкоме партыі кіруюць выбарчай кампаніяй.

Н. Бражнікава

Вечарам у вёсцы

Яркае святло праз вокны вялікага дома, што ўзвышаецца непадалёку ад вёскі, звяртае на сябе ўвагу. Туды групамі і па адзіночцы ідуць сяляне. Сёння ў памяшканні школы праводзяцца чарговыя заняткі гуртка па вывучэнню Сталінскай Канстытуцыі, пятыя заняткі па ліку.

У прасторным упрыгожаным пакоі сабралося 25 чалавек. Сярод іх пажылыя мужчыны і жанчыны. Кіраўнік гуртка настаўніца Сара Моргенштэрн прыступае да цаяснення раздзела Канстытуцыі аб асноўных правах і абавязках савецкіх грамадзян. Многа цікавага і захапляючага расказвае яна выбаршчыкам, для якіх усё з'яўляецца так новым, дзіўным. Але для іх ужо не нова тое, што ў Савецкай краіне ўсеагульнае, абавязковае, бясплатнае абучэнне. На іх вачах адкрыта ў вёсцы новая школа, у якой займаецца зараз 130 дзяцей. З прагнасцю пацягнуліся да навукі і дарослыя. Вячэрнюю школу наведвае больш 60 чалавек.

Сяляне з хваляваннем слухаюць аб тым, што ў СССР жанчыне прадастаўлены роўныя правы з мужчынам ва ўсіх галінах дзяржаўнага, гаспадарчага і культурнага жыцця, што ў Савецкай краіне няма беспрацоўных, усе грамадзяне забяспечаны работай.

Пасля кожнага прачытанага артыкула спыняецца агітатар, каб адказаць на пытанні выбаршчыкаў. Гэта выклікае ажыўленыя выступленні.

Вось бярэ слова сялянка Дарашчук. Яна больш пяці год батрачыла ў памешчыкаў і атрымлівала за цяжкую працу ў самы прыпар, у жніва, па 95 грошаў у дзень. Савецкая ўлада дала ёй зямлю, карову і неабходны інвентар. Дарашчук наведвае школу дарослых, з цяжкасцю, але ўжо чытае рускія і беларускія газеты.

Селянін Іван Томчук расказвае прысутным аб тым, як цяжка было ў панскай Польшчы атрымаць беларусам работу.

— Дзесяткі маладых і здаровых вяскоўцаў, — гаворыць ён,—звярталіся ні з чым зноў у вёску, пасля двухтыднёвых пошукаў работы. А колькі маладых жыццяў з-за беспрацоўя пакончыла самагубствам! Слухачы гуртка дапаўняюць Томчука і Дарашчук. Доўга не разыходзяцца слухачы гуртка. Сяляне цікавяцца пытаннямі аб сваіх кандыдатах, аб Марыі Іванаўне Дз'ячук, Івану Антонавічу Турлейскім і Дзмітрыю Сцяпанавічу Маўчанскім, аб калгасах і інш.

—о—

Новае ўладарна ўваходзіць у быт гэтай невялікай вёскі.

Прыкметныя адбыліся змены і ў людзях. Бядняк Міхаіл Ярашэвіч узначальвае зараз сельсовет. Ён нядрэнна спраўляецца са сваёй работай. Ярашэвіч прымае актыўны ўдзел у выбарчай кампаніі, ён з'яўляецца добрым агітатарам, яго гурток па вывучэнню Сталінскай Канстытуцыі наведвае 40 чалавек. Сяляне задаволены сваім агітатарам.

Нікалай Алексюк выбран даверанным па Андрыянаўскаму выбарчаму ўчастку. Ён энергічна ўзяўся за выкананне адказнай работы. Алексюк вядзе дакладны ўлік работы агітатараў. Усе 13 кіраўнікоў гурткоў расказваюць яму аб штодзённай сваёй рабоце. У яго беражліва хаваюцца пратаколы са спраўаздачамі агітатараў. Алексюк паспеў пабываць на занятках дзесяці гурткоў, пасля чаго зрабіў агітатарам свае заўвагі. Ён ведае сваіх лепшых агітатараў—настаўнікаў Дзюба, Мікальчука, Моргенштэрн, якія на нарадзе абмяняліся вопытам агітмасавай работы.

Па прапанове Алексюка зроблен і вывешан на выбарчым участку вялікі транспарант «Што дала савецкая ўлада працоўным Бельска». Гэты акуратна зроблены наглядны дапаможнік прыцягвае ўвагу выбаршчыкаў.

Да Алексюка прыходзяць у хату сяляне. Селянін Пётр Гаціцкі быў у баку ад грамадскага жыцця вёскі. Алексюк яго некалькі разоў запрасіў да сябе на гутаркі. Зараз Пётр з вялікай ахвотай наведвае заняткі гуртка.

Непараўнальна ідэйна вырас 40-гадовы селянін Аляксей Томчук з хутара Хранібор[ы]. Ён ужо добра разбіраецца ў Сталінскай Канстытуцыі, ведае Палажэнне аб выбарах у Вярхоўныя Советы СССР і БССР. Томчук многа дапамагае агітатарам.

Вёска Андрыянкі жыве новым жыццём. Яна з радасцю рыхтуецца да вялікага свята — дня выбараў.

М. Шахновіч.
Вёска Андрыянкі, Бельскі раён.

Я БУДУ ВЫБАРШЧЫКАМ

24 сакавіка ўпершыню ў гісторыі народаў Заходняй Беларусі мы будзем выбіраць дэпутатаў у Вярхоўныя Советы СССР і БССР. Гэта вялікае права прынесла нам непераможная Чырвоная Армія, выконваючы заданне большавіцкай партыі і савецкага ўрада.

Усе грамадзяне нашай краіны, незалежна ад іх нацыянальнасці, соцыяльнага паходжання і адукацыйнага цэнзу, будуць прымаць удзел у выбарах і могуць быць выбранымі.

Раней у польскі сейм выбіраць маглі толькі грамадзяне, дасягнуўшыя 24-гадовага ўзросту, а ў сенат — 30 гадоў. Выбаршчыкі ў сенат павінны былі мець вышэйшую асвету і спецыяльныя заслугі перад дзяржавай. У выніку гэтага ні адзін рабочы і селянін не меў права выбіраць у сенат.

Мне ў гэтым годзе споўнілася 18 год. Пры польскай уладзе я не меў-бы права быць выбаршчыкам нават у сейм, а аб сенаце я і марыць не мог. Зараз, калі нашу краіну сагрэла сонца Сталінскай Канстытуцыі, я ўпершыню пайду да выбарчай урны.

З вялікай радасцю я чакаю дня выбараў, каб аддаць свой голас за прадстаўніка народа—кандыдата сталінскага блока комуністаў і беспартыйных.

Аляксандр Палубінскі,
студэнт 1-га класа педвучылішча

ТЭЛЕГРАМЫ

ЧАСОВАЕ ІТАЛА-АНГЛІЙСКАЕ ПАГАДНЕННЕ АБ ЭКСПАРЦЕ ГЕРМАНСКАГА ВУГАЛЮ У ІТАЛІЮ

Рым, 5 сакавіка. (ТАСС). Усе газеты пад вялікімі загалоўкамі надрукавалі 4 сакавіка на першых старонках тэкст італьянскай ноты пратэсту Англіі. Адначасова была апублікавана тэлеграма з Ротэрдама, у якой паведамлялася, што паміж італьянскім і англійскім урадамі дасягнута пагадненне тэрмінам на два месяцы, на працягу якіх германскі вугаль зноў будзе прапушчацца ў Італію. Газета «Трыбуна» ад 5 сакавіка, выражаючы задаволенне з прычыны англійскай уступкі, заяўляе, што «прышоў час з усёй яскравасцю сказаць англічанам і ўказаць ім абмежаванне, далей якога мы не пойдзем».

Газета «Пополо ды Рома» ад 4 сакавіка заяўляе, што «Англія заклікана да выканання міжнародных законаў марской вайны, якія яна вельмі часта з выключнай лёгкасцю парушала ў адносінах да невалюючых краін».

ІТАЛЬЯНСКІ ПРАТЭСТ АНГЛІІ

Лондан, 4 сакавіка. (ТАСС). Па паведамленню рымскага карэспандэнта агенцтва Рэйтэр, італьянскі ўрад уручыў 3 сакавіка англійскаму паслу ноту пратэсту супроць блакады германскага экспарта вугалю ў Італію.

Лондан, 4 сакавіка. (ТАСС). Як перадае агенцтва Рэйтэр, 4 сакавіка ў Лондане апублікавана італьянская нота пратэсту супроць мерапрыемстваў англійскіх улад аб спыненні даставкі германскага каменнага вугалю ў Італію. У ноце ўказваецца, што рашэнне англійскага ўрада вельмі пагібельна адбіваецца на інтарэсах Італіі і «супярэчыць літары міжнароднага права». Англійскі кантроль над нейтральным суднаходствам часта наносіць сур'ёзную шкоду гандлю і прамысловасці невалюючых дзяржаў. У заключэнне ў ноце ўказваецца, што германскі вугаль, забеспячэнне якім Англія спрабуе прыпыніць, «абсалютна неабходны для жыцця і работы італьянскага народа».

Рашэнне аб блакадзе германскага экспарта вугалю ў Італію, гаворыцца ў ноце, «падрывае эканамічныя і палітычныя адносіны, устаноўленыя паміж Італіяй і Англіяй».

ГЕРМАНСКІ ДРУК АБ ПОСПЕХАХ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ Ў ФІНЛЯНДЫІ

Берлін, 5 сакавіка. (ТАСС). Германскія газеты працягваюць друкаваць паведамленні аб аперацыях Чырвонай Арміі супроць белафінаў. Хельсінкскі карэспандэнт «Нацыональ цэйтунг», паведамляючы аб вялікіх баях вакол Выбарга, адзначае бездапаможнасць фінскага супраціўлення магутнаму наступленню савецкіх войск. «Фіны, — піша карэспандэнт, — пакінулі пазіцыі на лініі Манергейма і вымушаны ваяваць новыя ўмацаванні. Савецкія войскі прабілі брэш у фінскіх абарончых умацаваннях. У фінскіх ваенных зводках, хаця і працягваюць умоўчваць аб вялікіх паражэннях, але ўжо прызнаюць адступленне фінскіх войск». Карэспандэнт указвае на велізарныя страты фінскіх часцей у раёне Выбарга і адзначае храбрасць і мужнасць савецкіх байцоў. Карэспандэнт піша, што адной савецкай часці ўдалося адрэзаць шлях адступленню фінскаму буйнаму злучэнню і загнаць фінаў у лес на ўсход ад Выбарга.

Карэспандэнт газеты «Варшавэр цэйтунг» з Капенгагена піша, што поспехам Чырвонай Арміі ў Фінляндыі ўдзяляюць вялікую ўвагу ў Даніі.

ВАЙНА Ў ЗАХОДНЯЙ ЕЎРОПЕ

Брусель, 5 сакавіка. У ваенным аглядальніку французскай газеты «Журналь» гаворыцца: «На ўсход ад Мозеля нашы салдаты прасоўваюцца наперад, каб знайсці засаду праціўніка і каб учыніць засаду самім. Немцы раскрылі нашы замыслы і ў саставе адной роты пачалі акружаць нашых разведчыкаў, намерваючыся захапіць іх у палон. Разгарнуўся бой. Вораг рухаецца наперад. Нашы разведчыкі, адступаючы з боем, нанеслі праціўніку сур'ёзны ўрон. На моры немцы патапілі сваё судна «Граян».

(ТАСС)

ВАЙНА НА МОРЫ

Лондан, 5 сакавіка.

Па паведамленню агенцтва Рэйтэр, галандскі параход «Рынстроом» водазмяшчэннем у 670 тон, які пакінуў 3 сакавіка англійскі кантрольны пункт, не прыбыў да месца назначэння і, як мяркуюць, затануў.

Каля заходняга ўзбярэжжа патоплен англійскі параход «Пацыфік рэльянс» водазмяшчэннем у 6.700 тон. Экіпаж з 53 чалавек выратаваўся на лодках.

Англійскае міністэрства авіяцыі паведаміла, што 4 сакавіка англійскі ваенны самалёт, які рабіў разведвальны палёт, заўважыў германскую падводную лодку. З кінутых чатырох бомб адна трапіла ў цэль. Дапушчаюць, што лодка затанула.

(ТАСС).

«Размеркаванне» сродкаў дзяржаўнага бюджэта ў Англіі і Францыі.
Рыс. І. Міксонава. (Фота-кліша ТАСС)

КІТАЙСКІЯ ЧЫГУНАЧНІКІ Ў БАРАЦЬБЕ ЗА СВАБОДУ КІТАЯ

Чунцын. У правінцыях Хабэй больш двух год дзейнічаюць партызанскія атрады чыгуначнікаў. Першыя баявыя атрады чыгуначнікаў узніклі яшчэ ў 1938 годзе. Пад кіраўніцтвам кітайскага камандавання яны вялі партызанскія аперацыі ў японскім тыле і адначасова разбуралі чыгуначныя пуці. Спачатку яны дзейнічалі раздроблена, але пазней была створана спецыяльная школа чыгуначнікаў-партызан. У школу прыйшло таксама нямала сялян. Курсантаў навучалі падрыву чыгуначных пуцей і паяздоў, разведцы і т. д. У сучасны момант у правінцыі існуе 5 буйных атрадаў, якія ахапляюць 4.500 чалавек. Гэтыя атрады дзейнічаюць у некалькіх раёнах як у тыле праціўніка, так і ў прыфрантавой паласе. Яны правялі 262 баі, у час якіх было збіта 4.000 японцаў. Адвага чыгуначнікаў шырока вядома на поўначы. Не раз асобныя атрады чыгуначнікаў вырываліся з акружэння, не раз яны пераходзілі японскія кардоны, знішчаючы ў тыле праціўніка масты і дарогі. Юнак Ван-Мін-бей загінуў, узрываючы японскі воінскі поезд пад Ямінам. Ён не паспеў схавацца і быў расстраляны на месцы.

Атрады кітайскіх чыгуначнікаў дзейнічаюць таксама і ў правінцыі Хэнань. Аднойчы, калі кітайскія партызаны наступалі на Кайфын, чыгуначнікі падарвалі японскі воінскі састаў і ачысцілі партызанам шлях. У 1939 годзе сумесна з гарнякамі яны ўзарвалі ў паўднёвай частцы правінцыі вугальныя руднікі і нарушылі забеспячэнне японскіх паяздоў вугалем. За час свайго існавання гэтыя атрады ўзарвалі 95 японскіх паяздоў, знішчылі 130 кіламетраў чыгуначных пуцей і знялі 7.800 футаў тэлеграфнага і тэлефоннага дроту. У цяжкіх умовах, у баку ад населеных пунктаў кітайскія партызаны, не гледзячы на цяжкасці, вядуць барацьбу за свабоду Кітая.

На здымку: Выдатнікі баявой і палітычнай падрыхтоўкі Н-скай часці Кіеўскай Асобай Васннай Акругі комсамольцы П. І. Міхееў (злева) і П. Д. Іваноў на нагладальным пункце. (Фота-кліша (ТАСС)

ПА ГОРАДУ І ОБЛАСЦІ

У «ДОМЕ» па СТЛЕЧНАЙ ВУЛІЦЫ

Работніку Беластоцкага чыгуначнага вузла тав. Новікаву на раз даводзілася бываць у шматлікіх кватэрах працоўных усходніх абласцей БССР. Там у кватэры рабочага ён мог бачыць піяніна, патэфон, радыё, добрую мэблю. Усё гэта ён успрымаў, як звычайную жыццёвую з'яву.

Аднойчы тав. Новікаў наведаў дамы Беластока, што па Сталечнай вуліцы.

— Пераходзячы з дома ў дом, — расказвае тав. Новікаў, — я упэўніўся, як бедна жылі працоўныя ў былой Польшчы. Цесната, убогая абстаноўка, атсутнасць самага неабходнага асвятлення — усё гэта было спадарожнікам працоўнага былой Польшчы.

Асабліва сваім убоствам вызначаецца дом былога лесапрамыслоўца Качальскага. Гэты крывасмок у пагоні за нажывай дайшоў да таго, што стары, спарахнелы хлеў прыстасаваў рабочым для жылля і браў за гэта па 15—20 рублёў кожны месяц. У гэтым «доме» знаходзілі сабе прытулак бедната і беспрацоўныя.

У сучасны момант пачалося перасяленне жыхароў з гэтага дома. Тав. Мячкоўскі, які жыў у кватэры № 5, заявіў, што толькі цяпер пры савецкай уладзе мае магчымасць выбрацца з гэтага агіднага памяшкання.

— Я—кажа ён,—маю цяпер сталую работу, якой раней не меў пры уладзе польскіх магнатаў. Дзеці мае таксама працуюць: дачка—на пошце, другая — на чыгунцы, сын — на бойні. Самая меншая дачка вучыцца бясплатна ў школе.

ДЭЛЕГАЦЫЯ НА ЎСЕСАЮЗНУЮ НАРАДУ АКТЫВА

7-га сакавіка ў Маскве пачынаецца ўсесаюзная нарада актыва тэкстыльнай прамысловасці па пытанню лепшай работы тэкстыльных прадпрыемстваў і выканання плана 1940 года. Учора з Беластока ў Маскву выехала для ўдзелу ў гэтай нарадзе дэлегацыя беластоцкага тэкстыльнага актыва ў складзе 6 чалавек. Сярод іх чатырохстаночніца першага камбіната тав. Меламед.

БАРАЦЬБА СА СПЕКУЛЯЦЫЯЙ

Затрыман Канель Абрам, утрымальнік рэстарана. Канель пры дапамозе Ножыца Шаі скупляў у магазінах гарэлку па дзяржаўнай цане, а прадаваў потым у сваім рэстаране па 70—80 рублёў за літр. Абодва спекулянты арыштаваны. У іх знойдзена 280 літраў гарэлкі, 350 метраў рознай мануфактуры і іншыя тавары.

ПАДСОБНЫЯ ГАСПАДАРКІ

Па рашэнню абласнога камітэта КП(б)Б у Беластоцкай абласці пры гандлёвых арганізацыях і буйных прадпрыемствах утвараецца 14 падсобных гаспадарак. У гэтых гаспадарках будуць вырошчвацца гародніна, бульба, парніковыя культуры. Падсобныя гаспадаркі будуць служыць базай для забеспячэння прадуктамі харчавання сталовых, прадпрыемстваў, магазінаў і рабочых.

Падсобныя гаспадаркі будуць арганізоўвацца ў былых панскіх маёнтках. Так, частка былога маёнтка князя Любамірскага ў Дайлідах перадаецца абласному харчгандлю. Былы маёнтак Ігнаткі передаецца ваенгандлю. Сваю падсобную гаспадарку будуць мець беластоцкія тэкстыльныя камбінаты № 1, 2, Гродненскі скураны завод, Ломжынскі завод сельскагаспадарчых машын і іншыя буйныя прадпрыемствы.

НА КУРСЫ ТРАКТАРЫСТАЎ І КАМБАЙНЕРАЎ

З Беластока ў Мінск выехала 210 юнакоў і дзяўчат. Гэта будучыя камбайнеры і трактарысты для Беластоцкай абласці.

110 чалавек з іх паедуць у Гомель. Там яны будуць навучацца на курсах камбайнераў. 100 чалавек накіроўваецца ў горад Мсціслаў на курсы трактарыстаў.

На курсы камбайнераў і трактарыстаў пасланы дзеці батракоў, беднякоў і серадняков, якія праявілі сябе на грамадскай рабоце.

РАДЫЁПЕРАДАЧА З ГРОДНА.

У бліжэйшыя дні адбудзецца першая радыёперадача з горада Гродна. Перад мікрафонам гродненскага радыёвузла выступіць калектыў мастацкай самадзейнасці горада. Праграма перадачы прысвячаецца прадстаячым выбарам у Вярхоўныя Советы СССР і БССР. Выступленне будзе трансліравацца па радыёкропках гродненскага і беластоцкага радыёвузлоў.

СЫРАВІНА І ПАДСОБНЫЯ МАТЭРЫЯЛЫ ДЛЯ ТЭКСТЫЛЬНАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ БЕЛАСТОКА.

Днямі з Масквы ў Беласток прыбыла значная колькасць сыравіны і падсобных матэрыялаў для тэкстыльнай прамысловасці. Атрымана 15 вагонаў шэрсці, 6 — бавоўны, 3 вагоны фарбаў і 2 соды.

АБАВЯЗКОВАЯ ПАСТАНОВА

Беластоцкага гарадскога выканаўчага камітэта

ад 1 сакавіка 1940 г

У мэтах бяспечнасці руху па вуліцах гор. Беластока гарадскі выканаўчы камітэт ПАСТАНАЎЛЯЕ:

1. Забараніць рух грузавому гужтранспарту па Савецкай вуліцы. Устанавіць двухбаковы рух з вакзала ў горад і назад па вуліцах: Кракаўскай, Одэскай, Авіяцыйнай, Чапаева, Артылерыйскай, Палескай і Юравецкай.

2. Забараніць двухбаковы рух лёгкаваму гужтранспарту па Савецкай вуліцы, дазволіўшы аднабаковы рух у бок вакзала, а ў зваротным напрамку дазволіць рух па вуліцах: Кастрычніцкай, Кракаўскай, Одэскай, Сасновай, Авіяцыйнай, Чапаева, Артылерыйскай, Палескай і Юравецкай.

Рух аўтатранспарта па Савецкай вуліцы — двухбаковы.

3. Забараніць праезд грузавому гужтранспарту па Ленінскай вуліцы, дазволіўшы рух у абодвух напрамках па вуліцах: Пралетарскай, Фабрычнай і Талстога.

а) Забараніць двухбаковы рух у бок вакзала; у зваротным напрамку рух дазваляецца па вуліцах: Пралетарскай, Фабрычнай і Талстога.

б) Рух аўтатранспарта — двухбаковы.

4. Па вуліцы Чырвонаармейскай дазволіць для ўсіх відаў транспарта толькі аднабаковы рух з боку Ленінскай у бок Комінтэрнаўскай, у зваротным напрамку — па вуліцах Комінтэрнаўскай і Шчорса.

5. Устанавіць скорасць руху механічнага транспарта па вуліцах горада: па вуліцы Савецкай ад Рэвалюцыйнай да Ленінскай — 20 кіламетраў у гадзіну, ад Авіяцыйнай да Чкалава — 20 кіламетраў, па Ленінскай да Чырвонаармейскай — 20 кіламетраў, па Чырвонаармейскай — 20 кіламетраў, па Каляёвай — 20 кіламетраў у гадзіну.

6. Забараняецца стаянка ўсім відам транспарта па вуліцах: Савецкай, Ленінскай, Чырвонаармейскай, Каляёвай.

Дазволіць стаянку ўсім відам транспарта ў месцах, адзначаных знакамі: для аўтатранспарта — па вуліцы Савецкай, пляц былога рынка Касцюшкі, пляц вуліцы Чкалава, Савецкая, пляц каля вакзала.

Для гужавога лёгкавога транспарта ўстанаўліваюцца месцы стаянак: пляц каля вакзала, вугал Савецкай і Сасновай, пляц былога рынка Касцюшкі, Ленінскай і вугал Агароднай.

7. Устанавіць знакі папярэджання ля школ, клубаў, бальніц, а таксама ў месцах інтэнсіўнага руху.

8. За нарушэнне гэтай пастановы вінаватыя падвяргаюцца штрафу да 100 рублёў, ці 2-х тыднёвым прымусовым работам.

9. Кантроль за выкананнем пастановы ўскладаецца на гарадскую міліцыю.

Пастанова мае сілу з дня яе апублікавання.

Старшыня Беластоцкага гарадскога выканаўчага камітэта **СЕНКЕВІЧ.**

Адказны сакратар Беластоцкага гарадскога выканаўчага камітэта **ОКУНЬ**

СПІСАК

таварышоў, вылучаных Беластоцкім гаркомам КП(б)Б для дакладаў аб Міжнародным жаночым дні 8 сакавіка.

Камбінат № 1—**Кац** (ГК КП(б)Б), камбінат № 2 — **Сенкевіч** (ГК КП(б)Б), камбінат № 3 — **Кучаўскі** (ГК КП(б)Б), камбінат № 4 — **Новікаў** (ГК КП(б)Б); камбінат № 5 — **Бернштэйн** (ГК КП(б)Б), прадзільна-ткацкая фабрыка № 11 — **Байкачоў** (ГК КП(б)Б), прадзільна-ткацкая фабрыка № 12 — **Бедверава** (ГК КП(б)Б), прадзільна - ткацкая фабрыка № 13 — **Кузняцоў** (ГК КП(б)Б), прадзільна - ткацкая фабрыка № 14—**Маскалёў** (ГК КП(б)Б), прадзільна-ткацкая фабрыка № 15— **Жылевіч** (ГК КП(б)Б), прадзільна-ткацкая фабрыка № 16 — **Грудзееў** (ГК КП(б)Б), прадзільна - ткацкая фабрыка № 17 — **Энціна** (17-ая фабрыка), прадзільна - ткацкая фабрыка № 18 — **Фешчанка** (ГК КП(б)Б), прадзільна- ткацкая фабрыка № 19— **Трацэвіч** (ГК КП(б)Б), прадзільна-ткацкая фабрыка № 20 — **Рацько** (ГК КСМ), прадзільна - ткацкая фабрыка № 21 — **Хахлоў** (ГК КСМ), прадзільна-ткацкая фабрыка № 22— **Бухтарэвіч** (гарана), прадзільна-ткацкая фабрыка № 23 — **Архіпенка** (гарана), прадзільна - ткацкая фабрыка № 24 — **Шарахоўскі** (гарана), прадзільна-ткацкая фабрыка № 25— **Северын** (гарздраў), прадзільна-ткацкая фабрыка № 26 — **Кунецкі** (абком КП(б)Б), прадзільна - ткацкая фабрыка № 29 — **Прусак** (абком КП(б)Б), прадзільна - ткацкая фабрыка № 30 — **Крывянкоў** (абком КП(б)Б), прадзільна - ткацкая фабрыка № 31—**Рубін** (абком КП(б)Б, прадзільна-ткацкая фабрыка № 32— **Сарокін** (абком КП(б)Б, прадзільна-ткацкая фабрыка № 33—**Жацюхіна** (ГК КСМ), прадзільна - ткацкая фабрыка № 34 — **Зільберберг** (абком КСМ), скуркамбінат № 1 — **Вертлінзон** (камбінат № 1), скуркамбінат № 2 **Камоцкі** (ГК КСМ), абутковая фабрыка — **Фігельман** (Когіз), фанерны завод—**Клімаў** (ГК КП(б)Б), шклозавод—**Гелер**, глазурны завод— **Жураўскі** (трэст рэстаранаў), Ізаліт— **Каралькоў** (рэдакцыя «Вольная Праца»), кафельны завод — **Найдзін** (аблана), цвіковы завод № 1 — **Скуцэня** (рэд. газ. «Вольная Праца»), цвіковы завод № 2 — **Грышчанка** (рэд. газ. «Вольная праца»), чыгуналіцейны завод — **Шульман** (рэд. газ. «Бялыст. Штэрн»), піваварны завод — **Русецкі** (гарана), табачная фабрыка — **Бенінсон** (гар. пракур.), мясакамбінат — **Гершэц** (мясатрэст), сход настаўнікаў — **Бабчынскі** (педвучылішча), сход рабочых сувязі — **Санарава** (гар. прак.), сход медработнікаў — **Захарава** (тэкстыльтрэст), маслабойны завод — **Дэнеберг** (маслабойны зав.), 6 камбінат — **Паплаўскі** (абком КП(б)Б) сход работнікаў промкааперацыі — **Плазе** (пам. абл. прак.), абл. міліцыя — **Гаравік** (абл. міліцыя).

Даверaныя робяць даклады па сваіх выбарчых участках.

ГК КП(б)Б.

Адказны рэдактар **Б. М. ЗЕЛЬМАНАЎ.**

Адрас рэдакцыі і выдавецтва: г. Беласток, будынак Аблвыканкома. Тэлефоны рэдакцыі: адказнага рэдактара—28, партаддзела і сакратарыята — 23; сельскагаспадарчага, культурнага, літаратуры і мастацтва, школьнага і інфармацыйнага аддзелаў—17.62 выдавецтва і аддзел аб'яў—16-10; друкарня і начная рэдакцыя 5.21. Падпіску на газету прымае Саюздрук тэл. 5.14.

Упаўнаважаны аблліта № 287.

1-я дзяржаўная друкарня ў г. Беластоку.